

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10So/14/2017
Identifikačné číslo spisu: 1014200903
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014200903.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: X. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Sd/97/2014-78 zo dňa 15. marca 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu Bratislave č. k. 5Sd/97/2014-78 zo dňa 15. marca 2017 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd prerušil konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní o návrhu o súlade ustanovenia § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon“) s článkom 39 ods. 1 a článkom 55 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Dôvodil tým, že štetným zistil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 29.11.2016 podal na Ústavný súd Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade vyššie uvedených ustanovení zákona s Ústavou Slovenskej republiky. Súd preto konanie v súlade s ust. § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. prerušil až do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Proti uzneseniu krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie. Namietal, že s prerušením konania nesúhlasí, krajský súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

V I. bode odvolania uvádzal námietky ku konaniu o zamietnutí jeho návrhu na zvýšenie invalidného dôchodku. V II. bode odvolania namietal, že po doručení uznesenia krajského súdu sa oboznámil s predmetným návrhom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2016 a zistil, že sa vzťahuje len na prípad nesplnenia podmienky podľa § 72 ods. 1 zákona, a to nie je jeho prípad.

Uviedol, že prílohou návrhu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2016 je uznesenie o

prerušení konania z 28.09.2016. V ten istý deň, ten istý senát Najvyššieho súdu vydal rozhodnutie sp. zn. 9So/213/2014, ktorým potvrdil rozsudok krajského súdu sp. zn. 10Sd/3/2014 z 01.10.2014 o zrušení rozhodnutia odporkyne vo veci invalidného dôchodku a v tomto konaní súd neprerušil konanie, pretože navrhovateľ splnil všetky podmienky nároku na invalidný dôchodok. Túto podstatnú vec krajský súd nezisťoval a vydaním uznesenia nesprávnym skutkovým zistením prerušil konanie, lebo v návrhu zo dňa 28.11.2016 sa rieši iná otázka, ktorá je nepodstatná pre rozhodnutie súdu v prípade navrhovateľa. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že v predmetnom prípade je dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pretože otázka súladu ustanovení, na základe ktorých bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku, s Ústavou Slovenskej republiky, má význam pre rozhodnutie súdu o opravnom prostriedku navrhovateľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a ide o uznesenie, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 v spojení s § 250p O.s.p.), dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak dal súd na takéto podanie podnet.

Podľa § 111 ods. 1 O.s.p., ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa pojednávania a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

Zo spisu krajského súdu má odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ návrhom zo dňa 07.01.2014 požiadal o zvýšenie invalidného dôchodku od 01.01.2011. Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. mája 2014 odporkyňa podľa § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona žiadosť navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku zamietla.

Námietka navrhovateľa, že v predloženom návrhu sa rieši iná otázka, ktorá je nepodstatná pre rozhodnutie súdu v jeho prípade, nie je dôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 28.11.2016 podal Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade ustanovenia § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona s článkom 39 ods. 1 a čl. 55 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Odvolací súd má za to, že krajský súd postupoval správne, ak konanie prerušil, nakoľko predložený návrh sa týka súladu ustanovení zákona, na základe ktorých odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku, s Ústavou Slovenskej republiky. Rozhodnutie Ústavného súdu bude mať vplyv na rozhodnutie krajského súdu o opravnom prostriedku navrhovateľa proti predmetnému rozhodnutiu odporkyne. Rovnaký názor vyslovila aj samotná odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu.

K námietke navrhovateľa, prečo súd vo veci sp. zn. 9So/213/2014 zo dňa 28.09.2016, rovnako neprerušil konanie, odvolací súd poznamenáva, že v konaní sp. zn. 9So/213/2014 nešlo o rovnaký prípad, ako v prejednávanej veci, pričom súd každý prípad posudzuje individuálne vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že ustanovenie § 109 ods. 2 O.s.p. upravuje situácie, kedy súd na základe vlastnej úvahy môže rozhodnúť o prerušení konania, ak vzniknú v konaní určité prekážky. Na rozdiel od ustanovenia § 109 ods. 1 O.s.p., ktorý taxatívne vymenúva prekážky konania, v prípade ktorých je súd povinný konanie prerušiť, ustanovenie ods. 2 vymenúva prekážky, kedy je posúdenie opodstatnenosti prerušenia konania ponechané na úvahu konajúceho súdu. To znamená, že je na úvahu súdu, či v prípade vzniku určitej zákonom vymedzenej prekážky konania, toto preruší, alebo

bude v konaní ďalej pokračovať.

Všeobecným účinkom prerušenia konania je, že sa nekonajú pojednávania, neplynú lehoty (§ 111 <. O.s.p.) a účastníci (dočasne) nevykonávajú procesné úkony inak spojené s konaním. Tak, ako nedochádza k vylúčeniu účastníka konania z realizácie jeho procesných oprávnení postupom súdu, ktorý konanie prerušil, nedochádza k odňatiu možnosti pred súdom konať ani procesným postupom súdu, ktorý konanie v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) <. O.s.p. neprerušil.

V predmetnej právnej veci vzhľadom k tomu, že na Ústavný súd Slovenskej republiky bol podaný návrh na začatie konania o nesúlade vyššie uvedených ustanovení zák. č. 404/2011 Z. z. s Ústavou Slovenskej republiky a posúdenie tohto ustanovenia je aj dôvodom preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporkyne, krajský súd dospel k správneému záveru o potrebe v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. konanie prerušiť.

O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky, odvolacie námietky navrhovateľa neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia a preto odvolací súd uznesenie krajského súdu ako vecne správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.